

familien, ellers er der jo ikke noget at vende tilbage til, når straffen er udstået.

Men der må være grænser for, hvad man skal acceptere som rimeligt udgangsmål. Jeg er ikke den første, som tænker på den måde, udgangene er blevet brugt på af den morddømte rocker Jønke. Det er svært at se, hvordan foretagsvirksomhed og deltagelse i tv-interview kan styrke forbindelsen til familien. Det er utroligt krænkende for den almindelige retsfølelse, når man på fjernsynet i den bedste sendetid kan se en morddømt rocker, som med koldt blod har mejet et andet menneske ned med en maskinpistol, stå frem på skærmen og forherlige det kriminelle miljø, han kommer fra. Men der påhviler vel også dem, der har inviteret, et vist ansvar.

Værre er det selvfølgelig, når udgangene misbruges til ny kriminalitet. Det kan samfundet simpelt hen ikke bære. Når en lovovertræder idømmes frihedsstraf, er det vel også for, at samfundet i en periode kan være fri for den trussel, som den pågældende udgør. Jeg er godt klar over, at det er en meget lille andel af udgangene, som misbruges, men det er vel ingen undskyldning for at forsøge at gøre denne andel endnu mindre.

Jeg hørte med glæde ministeren strække en hånd frem med et tilbud om at tage en debat i Retsudvalget om emnet og lade os se på, om misbrugsandelen ikke kan sættes endnu længere ned. Jeg ved godt, at det har været debatteret tidligere i dette efterår at se på straffen for kriminalitet under udgang. Kan vi ikke få Justitsministeriets vurdering af muligheder og måske erfaringer fra lignende ordninger i udlandet, når vi alligevel i Retsudvalget får en drøftelse af udgangsreglerne?

CD vil meget gerne tage imod ministerens tilbud om en drøftelse i Retsudvalget, men vi vil ikke lægge os fast på noget krav om ændringer af reglerne nu.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er ikke noget, der er så skidt, at det ikke er godt for noget, og derfor skal jeg allerede nu sige tak til ministeren, fordi ministeren på trods af afvisningen af forslaget generelt vil bruge forslaget som en anledning til, at vi i Retsudvalget kan få en diskussion om de forhold, måske en lidt mere tilbunds gående diskussion, end der har været så ofte før, hvor debatten primært har kørt i offentligheden og i medierne.

Jeg vil godt sige, at for Dansk Folkeparti er det helt afgørende, og det er også baggrunden for, at vi fremsætter det her forslag, at vi finder, at det er stødende for folks retsbevidsthed, når man oplever fanger på udgang deltage i offentlige begivenheder, fungere som talsmænd eller begå ny kriminalitet eller sågar undvige på eller i forbindelse med udgangen. Det er stødende for folks almindelige retsbevidsthed, og derfor bliver vi nødt til at tage det her emne dybt, dybt alvorligt, hvis vi ønsker at bevare en anstændig og en god retsbevidsthed i dette land.

Personer, som har hårde voldsdomme, får udgang og får mulighed for at begå ny kriminalitet, og tallene viser jo, uanset hvordan ministeren ønsker at stille tallene op, at det sker. Vi kan så diskutere, hvad tallene egentlig er. Vi kan finde ud af, hvad der bliver opdaget, vi kan ikke finde ud af, hvad der ikke bliver opdaget, men at tallene er der, det kan jo ikke bortforklares.

Det kan heller ikke bortforklares, at ministeren her i foråret måtte svare på, hvor mange undvigelses der har været i de sidste 3 år i forbindelse med udgang, og at det tal også er et tal, som må ned. Ministeren har oplyst, at for årene 1993, 1994 og 1995 ligger tallet på mellem 28 og 37 tilfælde om året.

Der har været en diskussion i forbindelse med ordførernes indlæg, som har gået på, hvorfor vi allerede nu her i slutningen af november måned igen debatterer noget, som blev debatteret i Folketinget i oktober måned, og jeg tror, at ordførerne kom med de bemærkninger ud fra den betragtning, at der ikke er sket noget nyt siden oktober måned. Det kan man jo diskutere. Der er jo i hvert fald ikke sket noget nyt med reglerne, men der er sket det nye, at en socialdemokrat offentligt har argumenteret for, at man strammede kravene. Derfor havde vi i Dansk Folkeparti den forhåbning, at den opblødning, der så ud til at være iblandt nogle socialdemokrater, også kunne finde vej til regeringsbænke, og at den også kunne få en afsmittende effekt under behandlingen af et forslag som det her, i hvert fald under førstebehandlingen.

Det er jo hr. Per Kaalund, som i medierne i forbindelse med Jønkes udgang og hans udtalelser som talsmand for en rockerklub klart har meddelt, at han fandt, at betingelserne for udgang skulle strammes. Så der er sket noget nyt, siden Folketinget havde diskussionen i oktober, i hvert fald når man betragter de offentlige udtalelser, der er kommet fra folketingsmedlemmer.